

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 01 februarie 2020, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Efes. 2:17-22** „...”.

Bun venit călduros tuturor, în Numele scump al Domnului nostru! Pentru mine ziua de azi este o zi foarte grea. Voi intra pe scurt în câteva teme, îndeosebi în legătură cu ceea ce a avut loc în Yad Vashem, locul de aducere aminte din Ierusalim cu privire la cei șase milioane de evrei uciși în timpul celui de-al Treilea Reich. Acolo au fost reprezentate cincizeci de națiuni, și toți au spus ceea ce aveau pe inimă. Cine a fost în Israel acela știe exact. Au fost enumerate 21 de țări care au fost ocupate, și singurul scop în toate aceste țări ocupate a fost ca evreii să fie strânși și deportați în lagărele de exterminare. Dacă te gândești că așa ceva s-a putut întâmpla în timpul nostru! Auzi ce s-a întâmplat în cele șapte cruciade. În prima cruciadă din anul 1096 au fost măcelăriți peste 80 de mii de oameni în Ierusalim, apoi și în toate celelalte cruciade. Dar dacă în timpul nostru s-au întâmplat toate acestea, este dureros.

Trebuie menționat că în perioada 1 septembrie 1940 până în iunie 1941 au fost construite toate lagărele de exterminare. Apoi a început prigoana evreilor. În acel timp puteai auzi doar două exprimări: împotriva evreilor și împotriva comunismului. Ambele trebuiau desființate, să nu mai existe. Aceasta merge înapoi la Primul Război Mondial. Stalin spusese că puterea Bisericii va fi frântă și apoi bineînțeles biserica a vrut să distrugă puterea ateismului și a comunismului. Încheiem aceasta acum. Dar noi suferim pentru că această națiune a fost abuzată.

Voi toți cunoașteți mărturia mea. În 3 decembrie 1962 eram împreună cu fratele Branham. Eu aveam pe inimă o grea povară, interminabilă – fiindcă pentru mine așa ceva era de neconceput. Și fratele Branham mi-a spus prin descoperire: „Frate Frank, asupra

Germaniei nu este niciun blestem din cauza celor ce s-au făcut evreilor în timpul celui de-al Treilea Reich. Dumnezeu îi va trage la răspundere și îi va osândi pe cei responsabili”. Cu adevărat povara a fost luată de pe inima mea, Îi mulțumesc Domnului.

Voi toți știți că există cel puțin doisprezece versete biblice care anunță întoarcerea Israelului în țara făgăduită lor. Noi avem locurile din Lc. 21, unde este scris că ei „*vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile Neamurilor*”(vers. 24). Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru că după toți acești ani există un stat Israel. Apoi, eu voi mai citi trei versete biblice pentru ca noi toți să știm ce trebuie să răspundem acelor care nu vor să recunoască faptul că Domnul Dumnezeu a făgăduit țara poporului Său Israel și le-a și dat-o. Apoi, ca un al doilea punct, îmi este pe inimă să vorbesc pe scurt despre ceea ce a făcut Domnul cu poporul Său Israel îndeosebi în cei patruzeci de ani ai călătoriei lor prin pustie, cum prin stâlpul de foc și de nor a însoțit poporul Său, ziua și noaptea, pentru a le arăta calea.

Dar pentru ca toți să știe că Israelul aparține poporului Israel și că Muntele Templului este Muntele Moria pe care Avraam, acum aproximativ 3850 de ani, intenționa să-l aducă jertfă pe fiul său Isaac, așa cum îi fusese poruncit să facă. Fac această observație pentru că un tânăr palestinian a spus: „țara ne aparține nouă. Tatăl meu, bunicul meu erau aici”. Dar urmașii lui Avraam pot urmări linia până la Avraam. Vă citesc trei versete biblice pentru ca voi să știți că poporul Israel are un drept direct asupra țării.

Primul verset este din Gen. 22:2: „*Dumnezeu i-a zis: «Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune (arăta).*»”.

Următorul verset este din 1Cro. 21:18-19, 25: „*Îngerul Domnului a spus (a poruncit) lui Gad să vorbească lui David să se suie să ridice un altar Domnului în aria lui Ornan, iebusitul. David s-a suit, după cuvântul pe care-l spusese Gad în Numele Domnului”, „Și David a dat lui Ornan șase sute de sicli de aur pentru locul ariei”. Așadar David a cumpărat terenul.*

Citim 2 Cro. 3:1: „*Solomon a început zidirea Casei Domnului la Ierusalim, pe muntele Moria (acolo unde Avraam intenționa să-l aducă jertfă pe Isaac), care fusese arătat tatălui său, David, în locul pregătit de David în aria lui Ornan, iebusitul*”. Citim încă o dată: „*Solomon a început zidirea Casei Domnului la Ierusalim, pe muntele Moria, care fusese arătat tatălui său, David, în locul pregătit de David în aria lui Ornan, iebusitul*”.

Intenționat am căutat aceste versete biblice ca să vedem că Domnul Dumnezeu a hotărât exact unde trebuia să fie zidit Templul și El a dat măsurile exacte după care trebuia să fie construit, și totul a fost făcut conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Citim din Ex. 13:21: „*Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă și ziua și noaptea*”. Ziua și noaptea le-a indicat calea, a mers înaintea lor pentru ca ei să-L poată urma. Vers. 22: „*Stâlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stâlpul de foc în timpul nopții*”.

Este minunat că Dumnezeu S-a îngrijit pentru chemarea lor afară, pentru eliberare, pentru încheierea legământului și pentru tot. Apoi, însoțea pe poporul Său, ziua și noaptea.

Citim din Ex. 40:34 și 38: „*După ce Moise a isprăvit toată lucrarea, atunci norul a acoperit Cortul întâlnirii, și slava Domnului a umplut cortul*”. Moise a făcut totul după Cuvântul Domnului, iar apoi slava supranaturală a lui Dumnezeu s-a coborât. Vers. 38: „*Norul Domnului era deasupra Cortului ziua; iar noaptea, era un foc înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor*”. Minunat!

Poate mai citim și Ps. 95:11. Acest lucru este punctul care ne întristează pe toți: în pofida chemării afară, în pofida încheierii legământului – și cum însuși Domnul a zis: „*Când voi vedea sângele voi trece pe lângă voi fără a vă nimici*”. Apoi a însoțit poporul Său, zi și noapte – totuși cei din poporul Israel rătăceau și rătăceau în inimile lor. Este atât de dureros încât nici nu poți citi textul.

Ceea ce îmi este pe inimă este trăirea pe care fratele Branham a avut-o. Fie stâlpul de foc, fie norul supranatural, aceste două apariții

supranaturale pe care voi le cunoașteți au o mare importanță pentru noi. Voi toți știți fotografia cu stâlpul de foc deasupra capului fratelui Branham și fotografia cu stâlpul de nor. Dar astăzi vă citesc un al cincilea citat. Avem trei, apoi patru citate ale fratelui Branham pe care le-am publicat, în care el s-a referit la ceea ce s-a întâmplat în 11 iunie 1933. Dar în acest citat fratele Branham este foarte exact.

Acum vă citesc un citat al fratelui Branham din 12 aprilie 1964: „Eu am auzit încă o dată cuvintele: „Privește în sus! Și când am privit în sus a venit același stâlp de foc care a călăuzit pe poporul Israel prin pustie”. Acest stâlp de foc s-a coborât. Iar acum vine afirmația pe care fratele Branham n-a făcut-o niciodată înainte: „Mii de ochi au văzut acest lucru. Stâlpul a coborât direct în jos, acolo unde eram eu. Și El a spus: «Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos – vă rog ascultați cu atenție! – tot așa mesajul tău va premerge a doua venire a lui Isus Hristos pe întregul pământ»”. Este puternic că mii de oameni care au fost prezenți acolo la acel botez au văzut în mod direct. Niciodată înainte fratele Branham n-a spus acest lucru atât de clar și răspicat; dar aici este amintit stâlpul de foc. În mai 1946 Îngerul Domnului a venit și a vorbit cu el: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne la fel ție îți vor fi date două semne”. Supranaturalul a fost confirmarea însărcinării și trimiterii divine.

Este un lucru să spui ceva, dar apoi este cu totul altceva când Domnul Dumnezeu dă confirmarea și mii de oameni sunt prezenți acolo și o văd. Atunci mulți au leșinat. Fratele Branham a spus acest lucru în alte citate. Îi suntem mulțumitori din inimă lui Dumnezeu că ne-a fost încredințat ceea ce s-a întâmplat în timpul nostru. Lucrurile ne-au fost făcute de cunoscut și noi putem crede din inimă că după două mii de ani mesajul Cuvântului lui Dumnezeu, întreg planul de mântuire al lui Dumnezeu, a fost propovăduit în timpul nostru.

În trecut, începând cu Reforma, au fost propovăduite doar adevăruri parțiale. Dar cine în ultimii cinci sute de ani, începând cu timpul Reformei, a propovăduit întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu? Cine a avut o astfel de însărcinare cum a avut-o fratele Branham și cum a primit-o el direct din partea Domnului, fiind confirmată prin coborârea stâlpului de foc? Cât de des, în adunările pe

care le ținea, fratele Branham a indicat înspre faptul acesta, zicând: „Acum lumina este aici. Stâlpul de foc este acolo peste persoana aceea...și aceea...”. Și în timpul nostru Domnul Dumnezeu a vizitat pe poporul Său, prin har.

Acum vine partea dureroasă. În cei mai mulți dintre ei Domnul nu Și-a găsit plăcerea. Eu am citit locurile, fie din Evrei, fie din 1Cor. 10, unde Pavel enumeră întreg registrul necredinței, neascultării și răzvrătirii lor. Mai întâi spune cum ei toți au fost botezați în nor și în mare, toți au mâncat mană, aceeași mâncare duhovnicească, și toți au băut aceeași băutură duhovnicească. Apoi într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii, au murit pentru că s-au închinat la idoli. Cu toate că avusesse loc chemarea lor afară, cu toate că stâlpul de foc și de nor îi însoțea zi și noapte, inimile lor nu erau înnoite și ei făceau aceleași lucruri mai departe.

Scumpii mei frați și surori, de aceea Domnul Dumnezeu, la anunțul noului legământ, a spus: „*Voi face un legământ nou cu voi. Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou*”. Și acest lucru trebuie să ne meargă la inimă. Nu ajută nimănui să se refere la fratele Branham, să se refere la stâlpul de foc și de nor și la tot ce era supranatural în slujba și viața bărbatului lui Dumnezeu. Important este ce s-a întâmplat în tine, în mine, în noi. Ca să nu rătăcim mai departe în inimile noastre, ci să ne dedicăm viața Domnului și prin har să fi primit o inimă nouă, o viață nouă.

Citim din Evrei 13:20-21: „*Dumnezeul păcii, care, prin sângele legământului celui veșnic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor, să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui și să lucreze în noi ce-I este plăcut Lui...*”.

De aceasta depinde totul acum. Acele lucruri supranaturale s-au întâmplat, dar acum este rândul nostru, așa cum este scris aici, „Domnul Dumnezeu să poată să lucreze în noi toți ceea ce-I este plăcut Lui, prin Isus Hristos. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin”.

Frați și surori, acest lucru să se întâmple în noi toți, ca noi să avem trăiri mântuitoare reale cu Dumnezeuul nostru. Nu doar să vorbim despre mesaj și mesager, ci să fi găsit legătura cu Dumnezeu și să fi avut trăirile mântuitoare personale. Căință și pocăință să vină peste

viața noastră pe care am trăit-o fără Domnul nostru, să ne întoarcem la El, să ne dedicăm viața noastră Lui și să trăim înnoirea interioară și nașterea din nou.

Avem apoi Cuvântul din Iacov 1:18: „*El, de bunăvoia Lui, ne-a născut* („ne-a zămislit” – lb. germ.) *prin Cuvântul adevărului, ca să fim un fel de pârgă a făpturilor Lui*”.

Voi știți că în toate celelalte traduceri (inclusiv limba română) aici unde este scris „*ne-a zămislit*” este tradus cu „ne-a născut”. Câteodată este foarte, foarte greu cu traducerile bibliei. Și în traducerile în limba germană există ambii termeni, în unele scrie „ne-a zămislit”, iar în altele „ne-a născut”. Dar cine citește cu precizie acela va observa că pentru „zămislire” și „naștere” este folosit același cuvânt. Dacă este în legătură cu bărbatul atunci este „zămislire”. Dar când este vorba de femeie, atunci este vorba de „naștere”, pentru că ce este zămislit este născut. Dar înainte ca ceva să poată fi născut mai înainte trebuie să fie zămislirea. Așa cum se întâmplă firește tot așa se întâmplă duhovnicește. De aceea Domnul Dumnezeu Își pune scumpul și sfântul Său Cuvânt ca sămânță în noi. Voi toți știți ce este scris despre Domnul și Răscumpărătorul nostru iubit: „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut* („Astăzi Te-am zămislit” – lb. germ.)”(Ps. 2:7). În acest loc nu poate fi scris „*Te-am născut*”, ci trebuie să fie scris „*Te-am zămislit*”. „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am zămislit*”.

Exact așa noi, prin zămislirea duhovnicească, devenim fii și fiice ale lui Dumnezeu și am primit viața veșnică prin har. Și cum citiți și este scris mai departe, mai ales în Iac. 1 de la vers. 21: „*De aceea lepădați orice necurăție și orice revărsare* (orice rămășiță – lb. germană) *de răutate și primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele*”. Apoi îndemnul și avertizarea: „*Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri*”(vers. 22).

Trebuie spus și acest lucru. Câți se referă la fratele Branham, câți se referă la mesaj, câți se referă la citatele profetului și n-au avut nicio trăire mântuitoare cu Dumnezeu. Nu demult fratele Alfred Borg a citit o predică a fratelui Branham în adunare. În această predică fratele Branham a spus trei lucruri care sunt aproape de neconceput. Mai întâi

el vorbește despre botezul cu Duhul Sfânt, și apoi spune: „Dacă cineva nu este botezat cu Duhul Sfânt n-are niciun drept să pășească la amvon”. Apoi, din cauza necesității botezului cu Duhul Sfânt el accentuează încă o dată și spune: „Cine n-a trăit botezul cu Duhul Sfânt să nu aibă parte de Cină”. Apoi merge un pas mai departe și spune: „Acela să n-aibă parte de spălarea picioarelor”.

[„Nimeni, nici un bărbat, nici o femeie, nici un băiat, nici o fată, indiferent ce este, nu poate veni la amvon sau să pretindă că este un creștin, fără să fie umplut cu Duhul Sfânt. N-aveți dreptul să luați parte la Cina Domnului sau la spălarea picioarelor sau să faceți ceva, până ce nu ați fost curățați prin Focul Sfânt al lui Dumnezeu”(Căminul viitor al Mirelui și al Miresei - 02.08.1964 –W. M. Branham, pag. 33)].

A vrut fratele Branham ca prin aceasta să ne excludă? Nu, nu! El a vrut să ne încurajeze ca să ne rugăm; să ne rugăm, să credem, să ne rugăm, să credem până se întâmplă cu adevărat. Câteodată el a trebuit să devină foarte serios și să accentueze lucrurile. Dar cine este din Dumnezeu înțelege totul corect, iar noi Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru. În creștinismul primar botezul cu Duhul Sfânt aparținea cu adevărat faptului de a deveni credincios. Dacă în Fap. 2, în Fap. 8 sau în Fap. 10, în Fap. 19 sau oriunde, peste tot în Scriptură botezul cu Duhul Sfânt și botezul în apă aparțineau împreună pentru toți aceia care își dedicau viața Domnului Dumnezeu.

Scumpii mei frați și surori, s-o mai spunem odată liber. Noi ne putem forța, dar când Duhul Sfânt poate să lucreze prin noi, poate lua locuință în noi și se împlinește Scriptura că „dragostea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt”, atunci nimeni nu trebuie să se mai forțeze să iubească, atunci roadele și darurile Duhului Sfânt sunt existente. Atunci noi doar trebuie să ne încredem în Domnul nostru. Eu știu că va veni ziua când noi toți vom cădea pe genunchi, când noi toți nu vom mai putea altfel decât să ne rugăm lui Dumnezeu și vom deveni o inimă și un suflet. Și Domnul Dumnezeu va trimite ploaia târzie și o va lăsa să cadă tot atât de sigur cum El a făgăduit acest lucru în Cuvântul Său, pentru că acest lucru face parte din făgăduința Cuvântului Său. Domnul va trimite ploaia timpurie și târzie. Noi avem exemplele despre Iov și aceia care au fost îndelung răbdători.

Toți frații care stau astăzi aici și toți de pe întregul pământ care ascultă să ia la cunoștință cum au început lucrurile în trecut. În timpul fratelui Branham, au existat doar trei localități în afara Statelor Unite care au ascultat regulat predicile fratelui Branham primite de la Jeffersonville: fratele Sidney Jackson din Africa de Sud, fratele Henry Martin din Edmonton, Canada și fratele Frank din Krefeld, trei locuri. Dar Dumnezeu S-a îngrijit. Așa cum am auzit în mărturie, ultimul mesaj va ajunge pe întregul pământ. Acest lucru l-am amintit deja de câteva ori în acest loc. Fratele Branham n-a predicat mesajul în nicio altă țară în afara Statelor Unite. În viața lui el a călcat cu picioarele lui în cincisprezece țări, în doisprezece dintre ele a predicat și în toate aceste locuri el a predicat un mesaj evanghelistic, predici evanghelice cu rugăciuni pentru bolnavi care aparțineau de slujba lui.

Dar după plecarea lui Acasă cu adevărat mesajul a fost purtat pe întregul pământ. Cine nu poate crede acest lucru acela trece pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Câțiva frați au vrut să știe de la mine unde mi-a vorbit Domnul. Neapărat ei au vrut să meargă astăzi acolo și să vadă. Eu le-am spus: strada Luisen, etaj 2, nr. 160. Eu nu știu dacă s-au dus acolo, dar frații sunt sinceri, ei vor să fie martori oculari și vor să spună: „Eu am fost în Krefeld. Eu personal am văzut acel loc cu ochii mei”. Ce am făcut eu? Și eu am mers atunci împreună cu fratele Russ la Jeffersonville, am mers în acel loc la fluviul Ohio, acolo unde martorii oculari au putut confirma: „Acolo s-a întâmplat”.

Supranaturalul aparține de o însărcinare divină. De fiecare dată când Domnul a dat un îndemn, o călăuzire nu a fost învrednicirea mea, nu este meritul meu, ci este doar harul Domnului pe care l-am trăit în toți acești ani. Iar noi putem spune – pe inima mea este cu adevărat așa – cum a spus Simeon atunci: „Doamne, acum, slobozește în pace pe robul Tău căci au văzut ochii mei mântuirea Ta”. Ochii mei au văzut împlinirea lucrurilor care au fost hotărâte pentru această perioadă de timp. În toate popoarele și în toate limbile eu am văzut împlinirea. În 172 de țări din cele 193 de țări existente, toți ascultă, toți pot urmări, fie prin telefon, fie prin calculator, fie în familii, fie individual, fie în

adunări, toți de pe întregul pământ au posibilitatea să asculte, să vadă și să afle ceea ce a făcut și încă face Dumnezeu în timpul nostru.

Așa ca și atunci, erau oameni prezenți care au primit și care au crezut. Exact așa se întâmplă și în timpul nostru. Astăzi avem aici frați din Canada, Statele Unite, Africa, întreaga Europă de Est și de pretutindeni. De ce au venit ei? Ei au venit ca să vadă ceea ce face Dumnezeu în prezent. Noi venim în acest loc ca să ascultăm Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu, și să spunem întregii lumi că acum noi suntem aproape înaintea revenirii lui Isus Hristos.

Ne gândim apoi la Is. 30:26, și citim că „luna va lumina ca soarele, iar soarele va lumina de șapte ori mai puternic”, nu vedem noi că toate lucrurile merg în această direcție? Ne aducem aminte de timpuri când în ianuarie erau constant -15 grade, iar acum sunt +15 grade. Noi vedem și auzim toate aceste lucruri, am aflat totul. Știm ce s-a întâmplat în Davos, ce s-a spus și decis acolo în legătură cu schimbările climatice. Dar noi, ca credincioși, o putem încadra biblic și putem spune: „Așa a fost prezis și așa se petrece în timpul nostru”. Mereu ne putem întoarce la Cuvântul prețios al lui Dumnezeu: „*Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri...*”. Cine o vede? Vede numai acela căruia Dumnezeu îi deschide ochii. Ceilalți nu văd nimic.

Haideți ca acum la încheiere să-I dăm slavă și cinste Domnului Dumnezeului nostru. Ne uităm în urmă la mulți, mulți ani. Vă spun sincer, de când am trecut de 85 de ani mă îndrept spre 90, și pot spune că noi am făcut tot ce a fost posibil, zi și noapte. Fie că au fost călătorii, fie citit, fie scris, tot timpul a aparținut Domnului. Cu adevărat noi am făcut tot ce a fost cu putință. Pentru ca toți adevărații credincioși din toate popoarele și din toate limbile să audă ultimul mesaj divin, să fie aduși în starea cea mai nouă în Împărăția lui Dumnezeu. Dar apoi, bineînțeles, și avertizarea serioasă pe care Pavel a pronunțat-o: să nu fim dintre aceia care rămân în urmă.

Eu v-o citesc din 1Cor. 10, așa cum a avertizat apostolul Pavel încă o dată, ca noi să învățăm din lucrurile care li s-au întâmplat lor atunci. Aici au fost enumerate toate lucrurile, dar eu doresc să citesc 1Cor. 10:8-9: „*Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii. Să nu ispitim pe Domnul,*

cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi”. Apoi: „Să nu cârtiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de nimicitorul”(vers. 10). Acum vine vers. 11, un verset puternic: „Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră („au fost scrise ca avertizare pentru noi” – lb. germ.), peste care au venit sfârșiturile veacurilor”.

Aceasta este înțelepciunea lui Dumnezeu! La începutul Noului Testament este scris ceea ce citim noi acum la sfârșit și trebuie să luăm la inimă și să urmăm. Ca la niciunul din noi să nu fie găsită o inimă necredincioasă. Ci noi toți să credem, să fim ascultători și să legăm credința cu ascultarea. Să n-aibă loc nicio idolatrie, nici cu fratele Branham și nici cu nimeni și nimic. Noi dăm tuturor prorocilor locul pe care Dumnezeu li l-a dat. Fratele Branham a avut o chemare excepțională, neobișnuită, o însărcinare neobișnuită, o slujbă neobișnuită. Dumnezeu a fost responsabil pentru aceasta, El a hotărât-o așa, și așa s-a întâmplat. Dar noi Îi dăm toată cinstea lui Dumnezeu. Nu unui om! Ci doar Domnului Dumnezeu Îi dăm cinstea. Despre Ilie este scris că el a fost un om ca și noi. Fratele Branham a fost un om ca și noi, dar un om trimis de Dumnezeu cu mesajul divin. Și acest lucru îl amintim la sfârșit. El n-a fondat o nouă religie, n-a adus la existență o nouă direcție de credință, ci ne-a adus înapoi la început și a restituit tot, pentru ca noi să ne putem întoarce înapoi la început. Sfârșitul va fi asemenea începutului. La sfârșit Domnul Dumnezeu va face ceea ce a făcut la început. Iar pentru aceasta suntem mulțumitori. Fără slujba fratelui Branham eu n-aș fi avut nicio slujbă. Eu aș fi umblat împreună cu toți ceilalți. Dar Domnul S-a îngrijit ca eu să fiu un martor ocular și audibil al acestei slujbe supranaturale.

Mai amintim și acest lucru. Cine este din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, iar acela va crede așa cum zice Scriptura. Scumpii mei frați, noi subliniem aceasta. Că noi nu adăugăm nimic Cuvântului, nu scoatem nimic din el, ci lăsăm totul așa cum este scris în original, înțelegem totul corect și ne este descoperit prin Duhul lui Dumnezeu, prin har.

Fie ca astăzi toți de aici sau de pe întregul pământ să-și dedice viața Domnului. Fie să se întâmple cu adevărat, ca să nu vorbim doar

despre lucrurile supranaturale care s-au întâmplat. Fie ca lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu să fie descoperită cu noi, în noi, ca inimile noastre să ardă când El ne vorbește și ne descoperă Cuvântul Său. Scumpii mei frați și surori, fiți odată sinceri. Ce a făcut Domnul nostru după învierea Sa? El a strâns ucenicii și a vorbit cu ei despre toate lucrurile făgăduite care au fost prorocite. Apoi le-a deschis înțelegerea pentru Scripturi și le-a spus: „Așteptați în Ierusalim până când veți fi înzestrați cu puterea din înălțimi”. După învierea Sa, a fost cu ai Săi, le-a împărtășit și i-a introdus în tot ceea ce a fost prevestit și a ajuns la împlinire. În 1Cor. 15:6 este scris că: „*El S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată*”. După învierea Sa El a descoperit tot ceea ce atunci ajungea la împlinire. După aceea a accentuat făgăduința: „Voi veți primi putere când Duhul Sfânt va veni asupra voastră”. Exact așa se întâmplă acum. El ne introduce în tot ce a fost prevestit în prorociile Cuvântului scris. Domnul ne călăuzește în toate aceste lucruri, iar revărsarea Duhului Sfânt va veni tot atât de sigur cum a dat Dumnezeu făgăduința. Dumnezeu împlinește ceea ce promite. Lui, Domnului și Răscumpărătorului nostru Îi aducem slavă.

Încă o dată, pentru toți cei ce sunt noi în mijlocul nostru. Noi propovăduim pe Isus Hristos Cel răstignit. Noi propovăduim că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, că El Și-a vărsat scumpul și prețiosul Său Sânge, Sângele noului legământ pentru ca să ne dăruiască răscumpărarea, iertarea, totul, prin har. Noi trebuie doar să primim și să-I mulțumim Domnului din inimă. Fie ca toți cei de curând în mijlocul nostru să accepte și să primească har de la Dumnezeu, și împreună să putem trăi pregătirea noastră pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului.

Și ceea ce am citit din 1Cor. 10, ca în niciunul din noi să nu fie găsită o inimă necredincioasă. Ci toți, din toată inima și din tot sufletul să credem din inimă și să ne încredem în Domnul, că El o va face bine. Lui I se cuvine toată cinstea în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Dragilor, și astăzi dorim să folosim această posibilitate pentru a veni la Domnul. Pentru că așa este scris: „Pe cel ce vine la Mine pe acela nu-l voi izgoni afară”. Astăzi m-am bucurat când tinerii au venit. Inima noastră bate îndeosebi pentru

tineri care trec prin încercări și ispite ca în nicio altă generație. Fie ca toți să-și dedice viața lor Domnului. Scumpii mei frați și surori, este convingerea mea profundă, că toți care acum primesc Cuvântul lui Dumnezeu cu teamă și respect, au respect față de Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu ei găsesc har la Dumnezeu, iertare și tot ce aparține de aceasta. Ei pot trăi aceste lucruri: o pocăință adevărată, o înnoire, o naștere din nou, o lucrare a Duhului Sfânt în mijlocul nostru. Tineri și bătrâni, mici și mari, îndeosebi tinerii să-și dedice în mod conștient viețile lor Domnului și ei să primească har și să trăiască o viață dedicată Domnului. Dacă Domnul vă cheamă, veniți cu toții în față, ne rugăm împreună. Cine dorește să vină în față.

Dragilor, este scris: „Cine cheamă Numele Domnului acela va fi salvat”. Nu există nicio salvare cu gurile închise. Cu adevărat noi trebuie să deschidem gura, să chemăm Numele Domnului și să-L rugăm să ne ierte. Apoi noi primim așa cum Domnul a spus: „*Cereți și vi se va da: căutați, și veți găsi; bateți și vi se va deschide*”. Să spuneți din inimă: „Iubite Domn și Răscumpărător, Te rog iartă-mă! Ai milă de mine! Dăruiește-mi har, dăruiește-mi căință, pocăință. În viața mea am făcut lucruri care nu Ți-au fost plăcute. Te rog iartă-mă!”. Iar El iartă încălcarea și nu-și mai aduce aminte de păcat, pentru că așa este scris. Eu folosesc cu plăcere Mat. 26:26-28: „...*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”. Iertarea păcatelor este prin Sângele Mielului lui Dumnezeu, prin Sângele noului legământ.

Și acest lucru îl mai spunem o dată. În Vechiul Testament încă nu era o inimă nouă, încă nu era un duh nou, încă nu era posibil. Dar în Noul Testament Domnul a adevărit făgăduința: ne-a dăruit o inimă nouă, o viață nouă, prin har. Fie ca aceasta să fie ziua, pentru voi aici și pentru toți de pe întregul pământ. Acum mă gândesc îndeosebi la fratele Mbie care m-a sunat primul, dis de dimineață, și a spus: „Din 36 de localități toți ne strângem împreună ca să urmărim această adunare. Toți oamenii vin pe jos și cu ce pot. Toți se strâng ca să asculte Cuvântul Domnului”. Ultimii sunt chemați. Când ultimul va fi chemat ușa va fi încuiată.

Tinerilor și noi toți cei ce suntem aici, eu nu doresc ca nici unul singur care a auzit Cuvântul lui Dumnezeu din gura mea să vină prea târziu și să stea, bătând în fața unei uși încuiate, nu! Noi venim acum, acum. Acum este încă timpul harului, acum este timpul plăcut, acum este ziua mântuirii. El îți iartă toate păcatele tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare. Toate aceste cuvinte le putem exprima la timpul trecut: „Ți-a iertat toate păcatele tale, ți-a vindecat toate slăbiciunile tale”. În rănile Lui s-a întâmplat vindecarea și răscumpărarea, iar noi o acceptăm și primim prin credință. Rugați-vă cu toții așa cum aveți pe inimă, și noi toți ne rugăm împreună.

Doamne Dumnezeule atotputernic, Ți mulțumesc din inimă că au venit așa mulți. Doamne Isuse, ei au venit la Tine, au auzit chemarea Ta și acum ei personal pot trăi iertarea lor, împăcarea și mântuirea lor. Iubite Domn, ei au venit la Tine, Tu i-ai chemat, iar noi Ți mulțumim din toată inima pentru aceasta. Doamne, fie ca binecuvântarea Ta deosebită să vină peste tineri și peste noi toți. Vino Doamne în mijlocul nostru! Vino Duh al Domnului, vâjje și mișcă-Te! O, nu rămâne departe. Iubite Domn, Ți mulțumim pentru răscumpărare, pentru iertare, pentru har și mântuire. Aleluia! Aleluia Ți aducem Ție credinciosule Domn și Răscumpărător. Aleluia!

Credeți voi că Domnul v-a ascultat, că voi ați primit ceea ce I-ați cerut? Amintiți-vă această zi și voi veți fi biruitori. Isus este Biruitorul. Amin. Aleluia! Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru.

O mai spunem o dată, ultimul mesaj a ajuns întregul pământ. Ne gândim la scurtele emisiuni care sunt traduse din engleză în urdu și transmise în multe țări. Frații din România pot da mărturie de emisiunile care sunt ascultate în întreaga țară, iar fratele nostru Claudio Miskys poate da mărturie despre ce se petrece în toată Brazilia, câte posturi de televiziune transmit emisiunile noastre. Este puternic ceea ce face Dumnezeu în prezent. Este frumos că mai puteți veni, este frumos că putem asculta Cuvântul împreună, putem crede și putem înainta înspre ceea ce Domnul va face în final. Credeți voi toți din toată inima? Amin. Dumnezeu cu noi până ne vom revedea.